

Marta Jakobovicová Olvasás Közben

Ez a fénykép az 1930-as években készülhetett, Homonnán. Otthon szép nagy könyvtárunk volt, de vallásos könyveket nem nagyon talált benne az ember. A családban mindenki rendszeresen olvasott, naponta, nem csak hétvégén. Újságokat is járattunk, de a címükre már nem emlékszem. A szüleim nem határozták meg, mit olvashatunk és mit nem. Egyszerűen minden könyvet elolvashattunk, amit otthon találtunk. Többnyire a magyar irodalmat kedveltük. Akkoriban nagyon jól beszéltem magyarul, mert folyton a magyar könyveket bújtam. Rengeteg könyvet elolvastam. Dickens volt a kedvencem. Apám az összes művét megvette. Nem nagyon jártunk könyvtárba, azt hiszem, akkoriban Homonnában nem is volt. Színházba sem jártunk, szülővárosomban nem volt színház. Egyaránt olvastunk magyar, szlovák és cseh könyveket. Imádtam Voskovec és Werich

műveit [Jiří Voskovec (Wachsmann) (1905-1981) és Ján Werich (1905-1980), mindketten cseh színészek és dráma-, ill. forgatókönyv-írók, jelentős képviselői voltak a két háború közötti avantgárd színházi személyiségeknek és a háború után kialakult cseh színházi kultúrának. - A szerk.] műveit. Szórol szóra el tudnám ismételni nagy részét, mai napig aktuálisak. Több kottát is vásároltam tőlük, szívesen zongoráztam a darabjaikat. Prágában gyakran mentünk színházba meg ahová csak lehetett. Nem voltak kedvenc színészeim, de Voskovecet és Werichet nagyszerű embereknek és humoristáknak tartottam. A többi családtag is kívülről fújta a nótáikat meg a versikéiket.